

Служба „Преса и
информация“

Общ съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 29/15
Люксембург, 4 март 2015 г.

Решение по дело T-496/11
Обединено кралство/Европейска централна банка

Общият съд отменя публикуваната от ЕЦБ Рамка за надзор на Евросистемата, която задължава централните контрагенти да се намират в еврозоната

ЕЦБ не разполага с необходимата компетентност да наложи подобно изискване на централните контрагенти, извършващи клиринг на ценни книжа

Евросистемата включва Европейската централна банка (ЕЦБ), както и националните централни банки на държавите членки, приели еврото като обща валута. На 5 юли 2011 г. ЕЦБ публикува на своята интернет страница Рамката на надзор на Евросистемата, описваща ролята на последната в надзора на „платежните системи и системите за клиринг и сетълмент“. Според ЕЦБ надзорът на всички тези системи и инфраструктури произтича от задачата, която ѝ възлага ДФЕС да насърчава нормалното функциониране на платежните системи, и от член 22 от Устава на ЕСЦБ и на ЕЦБ, който предвижда възможност „ЕЦБ да приеме регламенти, гарантиращи ефикасни и стабилни клирингови и платежни системи в рамките на Съюза и с други страни“.

В тази рамка за надзор ЕЦБ уточнява, че системите за сетълмент на ценни книжа и организациите за клиринг посредством централни контрагенти (наричани по-нататък „централни контрагенти“)¹ са основни съставни части на финансовата система. Тази система би могла да бъде засегната по системичен начин от финансов, юридически или оперативен проблем, възникнал в тези системи. Такъв е по-специално случаят за централните контрагенти, доколкото те представляват съсредоточие на рискове както от гледна точка на ликвидност, така и на кредит. В рамката за надзор е подчертано, че нарушено функциониране на разположени извън еврозоната инфраструктури може да има отрицателни последици върху платежните системи, намиращи се в еврозоната, въпреки че Евросистемата няма никакво пряко влияние върху подобни инфраструктури. От това ЕЦБ прави извода, че инфраструктурите, извършващи сетълмент на сделки в евро, би трябвало да бъдат правно регистрирани, контролирани и да извършват всички основни функции в еврозоната.

ЕЦБ уточнява, че тази политика на местонахождение се прилага към централните контрагенти, които средно имат нетна дневна кредитна експозиция от повече от 5 милиарда евро в една от основните категории продукти, изразени в евро.

Обединеното кралство подава жалба до Общия съд на Европейския съюз, поддържайки по-специално, че ЕЦБ не е компетентна да налага изискване за местонахождение по отношение на централните контрагенти.

В решението си от днес **Общият съд отменя публикуваната от ЕЦБ Рамка за надзор на Евросистемата в частта, в която се предвижда изискване за местонахождение в държава членка от Евросистемата за централните контрагенти, участващи в клиринга на ценни книжа.**

¹ Организациите за клиринг посредством централни контрагенти извършват клиринг на някои сделки с извънборсови деривати като поемат и управляват кредитния риск на страните по сделката.

Като констатира, че предвиждането на подобно изискване надхвърля пределите на обикновения надзор, навлизайки в сферата на регламентирането на дейността на системите за клиринг на ценни книжа, Общият съд приема, че **ЕЦБ не разполага с необходимата компетентност да регламентира дейността на тези системи, тъй като член 127, параграф 2 ДФЕС ограничава нейната компетентност само до платежните системи**. Ето защо при липсата на изрично позоваване на клиринг на ценни книжа в член 22 от Устава, изразът „клирингови и платежни системи“ трябва да се тълкува по-скоро като целящ да подчертае, че ЕЦБ е компетентна да приема регламенти с цел да осигури ефикасността и сигурността на платежните системи, включително тези, включващи фаза на клиринг, отколкото като възлагащ на ЕЦБ самостоятелна компетентност за регламентиране на всички клирингови системи.

По-нататък Общият съд отхвърля доводите на ЕЦБ, според които възложената ѝ с ДФЕС задача за насърчаване на нормалното функциониране на платежните системи предполага, че тя задължително разполага с правомощието за регламентиране на дейността на инфраструктурите за клиринг на ценни книжа. В случай, че ЕЦБ приеме, че това правомощие е необходимо за правилното изпълнение на посочената задача, Общият съд обявява, че тя следва на основание член 129, параграф 3 ДФЕС да поиска от законодателя на Съюза да измени член 22 от Устава, като добави изрично позоваване на системите за клиринг на ценни книжа.

ЗАБЕЛЕЖКА: Решението на Общия съд може да се обжалва само по правните въпроси пред Съда в срок от два месеца, считано от съобщаването му.

ЗАБЕЛЕЖКА: Жалбата за отмяна цели да бъдат отменени актове на институциите на Съюза, които противоречат на правото на Съюза. При определени условия държавите членки, европейските институции и частноправните субекти могат да сезират Съда или Общия съд с жалба за отмяна. Ако жалбата е основателна, актът се отменя. Съответната институция трябва да отстрани евентуалната празнота в правото, създадена с отмяната на акта.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Общия съд.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106